

[Agerschou]

men det er nok et eksempel på ting, der har været konkret oppe i en budgetdebat. Er det eksempler på ting, som fru Lone Dybkjær mener det ville være urimeligt at kontanthjælpsmodtagere fik tilskud til, selv om de også gik på kontanthjælp gennem længere tid?

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg skal ikke sige meget mere om karensdagen – hvad det radikale venstre finder socialt, er ind imellem svært at finde ud af – men jeg vil dog foreslå, at vi en anden gang f.eks. diskuterer den første lille undersøgelse, socialforskningsinstituttet har lavet om, hvordan den virker. Der er for mig at se mange gode argumenter for, at den langtfra virker social.

Men så kunne jeg godt tænke mig at gå tilbage til emnet, nemlig det med § 37, stk. 4. Jeg mener stadig, at afdragsbestemmelserne sådan set ikke har meget med sagen at gøre. Det har mere med socialministerens stramning af støtten til det ene og det andet over kontanthjælpscirkulæret at gøre. Det har måske lidt med § 40, stk. 1, at gøre, og det kan også have lidt med den forbigående kontanthjælp at gøre, men når vi taler om § 37, stk. 4, er det, det drejer sig om, om man efter 9 måneder skal foretage sig noget med at flytte folk over.

Jeg forstår godt, at fru Lone Dybkjær siger: vi tror ikke på socialministerens bemærkninger om, at sådan nogle folk nok er lidt ivrigere efter at reflektere på annoncer i aviserne, hvis man flytter dem. Det forstår jeg godt fru Lone Dybkjær siger de ikke er enige i og ikke vil have ideologisk medansvar for. Det synes jeg også socialministeren kan holde for sig og sit parti, men tilbage bliver dog, at det radikale venstre i en situation, der, som vi alle sammen ved, står og vipper, afhængigt af hvad det radikale venstre gør, alligevel siger, at der skal ske noget bestemt efter 9 måneder, at folk efter 9 måneder skal flyttes over på varighjælpssatsen, men under § 37, stk. 4. Det skal de, og det er det, det radikale venstre siger. Jeg ved ikke hvorfor, og jeg har heller ikke forstået det. Det kan ikke kun have med disse afdrag at gøre, for det har ikke rigtig noget med den sag at gøre.

Engang sagde socialministeren: dette rammer 25.000 familier. Nu ved vi, at 43.000 familier i juni måned i år var ramt, og jeg kunne godt tænke mig, om fru Lone Dybkjær ville sige: hvad gør vi ved det? 18.000 familier blev ganske utilsigtet ramt af denne bestemmelse. Ja men hvad gør det radikale venstre ved det andet end at give sig ind i forhandlinger om, hvad der skal ske med folk, når de én gang er blevet ramt, for det er jo den anden side af problemstillingen.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Tinning vil jeg sige, at det ikke var mig, der bragte emnet karensdagen op, men jeg var nødt til at svare på det.

Det næste, jeg gerne vil sige, er også til hr. Tinning, og det handler om de 43.000 og de 18.000. Vi gik aldrig nogen sinde ind i argumentationen om, hvor mange det drejede sig om. Vi tog faktisk stilling på basis af de tal, der var fremme, og vi tog også stilling vel vidende, at det kunne være, at socialministerens tal var for lave. Det kan så forekomme chokerende for hr. Tinning, men det gjorde vi faktisk. Vi mente, at der bl.a. på baggrund af den argumentation, SF og VS førte, kunne være tale om større tal. Derfor er det for os kun en bekræftelse af, at de tal altså lå anderledes, end socialministeren sagde der er sket ved, at der er kommet nye tal frem.

Så er der spørgsmålet om medansvar for filosofien eller ej. Jeg er glad for, at hr. Tinning i hvert fald frasagde mig et medansvar for den konservative filosofi i dette i modsætning til hr. Agerschou. Vi vedkender os, at vi har et medansvar for § 37, stk. 4, men vi har ikke noget medansvar for, hvilken filosofi regeringen lægger bag den. Vores filosofi var ikke den samme.

Så spørger hr. Agerschou, hvad det er for nogle afdrag. Nu sidder jeg ikke i socialforvaltningen, hvad hr. Agerschou ved. Jeg synes, det er helt rimeligt, hvis man betaler afdrag på køleskabe, men når det handler om stereoanlæg og farve-TV, som jeg ikke selv har, vil jeg være noget mere ambivalent. Men det skal jeg ikke tage stilling til. Jeg mener bare, at der altså kan være afdrag af en mere luksusbestemt type, og det regner jeg ikke køleskabe for at være. Det er det, som vi mener man kommer væk fra ved bl.a. at gå over